

Instalační přednáška J. Magn. rektora Miřičky, kterou přinášíme v čele tohoto čísla, vzbudila živý ohlas, čehož dokladem jsou projevy souhlasu, jež po přednášce jejího autora došly. Zvláštního významu nabývají ovšem souhlasné projevy, pocházející z kruhů činitelů zákonodárných. Nejvýmluvněji o tom svědčí písemný projev předsedy senátu Národního shromáždění dra Františka Soukupa, jež se souhlasem jeho uveřejňujeme doslovně. Zní takto:

»V a š e M a g n i f i c e n c e ! Dovolte mi, abych Vám za Vaši instalační přednášku co nejupřímněji poděkoval. Byl jsem neobyčejně vzrušen a všecek podmaněn její hlubokou vědeckou analysou, strhující elocucí a všemi těmi velikými, oduševněnými horizonty nového světa, jenž k maximální ochraně právního řádu chce dojíti minimálním utrpením individuálním. Jako první ministr spravedlnosti v republice, jenž byl všecek zaujat především organizací správy justiční, jsem tolik šťasten, že jsme ve státě dospěli již ke kodifikaci nových právních norem i na poli práva trestního, a že jsou zde vůdcové tak hlubokého pojetí sociálního, mravního a všelidského, i neohroženého průkopnického entusiasmu, jako jest V a š e M a g n i f i c e n c e . Naše historická universita může být právem hrdou, že v její čelo vstoupil muž tak na výsost ušlechtilých kvalit, jehož životní dílo zanechá své trvalé, zlaté stopy v celé naší trestní legislativě.

Tlumoče znovu své díky za tu celou skvělou hodinu Vaši instalační přednášky, jež by zasluhovala býti plakátována v celém státě, zůstávám Vaši Magnificenci opravdově oddaný dr. Frant. Soukup v. r.«

První prezident Nejvyššího soudu Dr. August Popelka odešel koncem roku 1930 na trvalý odpočinek. Byl jedním z mála hodnotářů, který již od počátku našeho státu stál v čele jedné z nejdůležitějších státních institucí a jehož výborné vlastnosti zasluhují, aby byly i pro budoucnost v paměti uchovány.

Nejdříve — jak jest zvykem — několik dat z jeho života. Narodil se v Brně 25. dubna 1854, byl synem Adolfa rytíře Popelky, dvorního rady Nejvyššího soudního dvoru ve Vídni, absolvoval právnická studia ve Vídni a byl tam promován na doktora práv. Od 17. června 1876 do 20. dubna 1880 byl koncipientem finanční prokuratury v Brně s přerušením jednorocní vojenské služby; pak od 20. dubna 1880 do 20. dubna 1881 právním praktikantem u zemského soudu ve Vídni; od 18. února 1882 koncipistou a od 2. dubna 1883 adjunktem finanční prokuratury v Brně; složil téhož roku advokátní zkoušku a věnoval se od 22. ledna 1884 advokacii v Brně, kterou provozoval až do roku 1899. Jmenován byl dvorním radou Správního dvoru soudního od 8. července 1899 a senátním prezidentem tamtéž od 25. června 1912. Roku 1909 byl pověřen redigováním sbírky nálezů administrativního oddělení Správního dvoru soudního ve Vídni